

เสียงธรรมจากห้อง “เมตตากรมย์กรรมฐาน”

วันอาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง การกิจปรับภพภูมิ ณ ดินแดนอาทิตย์อุทัย

โดย อาจารย์ คณานันท์ ทวีโภค

กำหนดจิต ผ่อนคลายตัวร่างกาย ตัดวางขันธ์ห้า ตัดความสนใจในกาย สติกำหนดรู้ จดจ่ออยู่กับลมหายใจสบาย จินตภาพเห็นลมหายใจเป็นเหมือนกับแพรวไหม พริ้วผ่านเข้าออก กลั่นลมหายใจของเราให้เป็นปรารถนา จินตภาพเห็นลมหายใจนั้น ละเอียดระยิบระยับ พริ้วผ่านภายในกายของเรา สติกำหนดรู้ในความสงบ กำหนดรู้ในอารมณ์จิตที่เบาสบาย อารมณ์จิตที่เบาสบายนั้น ก็คือ สุขเวทนา เป็นสุขอันเกิดขึ้นจากความสงบของใจ ลมปรารถนาลมหายใจ สัมพันธ์กับอารมณ์ใจ ลมปรารถนาลมหายใจฉันใด ลมหายใจที่ละเอียดอ่อน มีความเบา มีความละเอียด อารมณ์จิตเราก็มีความเบา มีความสบายฉันนั้น อยู่กับลมหายใจสบาย อยู่กับอารมณ์จิตที่เบาสบาย ซึ่งการที่เรา กำหนดในลมหายใจเป็นปรารถนา ลมหายใจละเอียดเบา

ในขณะที่เราทรงอารมณ์อยู่กับ การกำหนดลมหายใจที่ละเอียดเบาสบายนี้ ร่างกายเราก็ซึมซับ นำพลังของปรารถนา พลังชีวิต พลังธรรมชาติ ที่ผ่านลมหายใจเข้ามาหล่อเลี้ยงร่างกายของเราตามไปด้วย เคล็ดลับอยู่เพียงแต่ว่า เราสติกำหนดว่าเป็นเพียงลม หรือเรากำหนด ว่าสิ่งที่เราปรารถนา ปรารถนาก็คือลมหายใจที่มีพลังชีวิต ไหนๆ เราต้องหายใจทั้งที่ เราก็ไม่ให้เสียโอกาส ให้ได้ทั้งสติในลมหายใจ ทั้งได้หายใจ และได้ซึมซับสะสมปรารถนาพลังชีวิตเข้าไปในกาย หล่อเลี้ยงร่างกายธาตุขันธ์

เมื่อเรากำหนดพิจารณาแล้ว การปฏิบัติของเราเป็นอย่างไร เป็นประโยชน์หลายชั้น เราก็พึงฝึก พึงปฏิบัติ อยู่กับลมละเอียด เป็นประกายระยิบระยับ แพรวพราวพริ้วผ่านภายใน พริ้วผ่านออกจากกาย รู้สึกสัมผัสถึงความละเอียดเบา รู้สึกสัมผัสได้ว่า มวลอากาศรอบกายที่เราหายใจนั้น เป็นประกายระยิบระยับ เต็มไปด้วยพลังชีวิต รอบกายของเรามีความแพรวพราว มีความเป็นทิพย์ปรากฏ ร่ายรอบห้อมล้อมทั่วกายเนื้อของเราอยู่ อยู่กับลมหายใจที่ละเอียดปรารถนา อ่อนโยน เบี่ยมพลัง ทรงอารมณ์จดจ่อ ในลมหายใจที่หายใจเข้าเป็นปรารถนา เป็นพลังชีวิต อารมณ์ใจเราเอิบอ้อมผ่องใส สงบเย็น อยู่กับความสงบ เบา ละเอียด ผ่องใส ทรงอารมณ์ของเราไว้ สัมผัสได้ถึงความสงบใจเรา รู้สึกสัมผัสได้ว่าจิตของเราได้พักในความสงบ จิตเกิดปัญญาเรียนรู้ รู้ซึ่งในคำว่าวิหการธรรม ธรรมอันเป็นเครื่องอยู่ ธรรมอันเป็นที่พักของใจ ใจเราพักอยู่กับกรรมฐาน อยู่กับลมหายใจสบาย อยู่กับความสงบเย็น

เมื่อจิตของเราเข้าถึงความสงบเย็นแล้ว กำหนดหยุด หนึ่ง หยุดการปรุงแต่ง ในตัวหยุด เรากำหนดจุดที่หยุด จากจุดเล็กๆ ค่อยๆ ขยายใหญ่ขึ้นเป็นดวงแก้ว จากดวงแก้วค่อยๆ สว่างใสขึ้น กลายเป็นแก้วที่สว่าง ดวงแก้วที่สว่างค่อยๆ ปรากฏความเป็นเพชรประกายพริ้ว จิตของเราในขณะนี้ ทรงสภาวะในความเป็นเพชรประกายพริ้ว คือมีประกายแห่งการเจียรไนที่ระยิบระยับแพรวพราว มีแสงสว่างเปล่งประกายออกมาเป็นเส้นแสง ภาษาในการปฏิบัติ เรียกว่าปฏิภาณนิมิต ถือว่าเป็นฌานสีในกสิณ ทรงอารมณ์คือกำหนดน้อมฝึกจิตของเรา ร่วมกับภาพนิมิตของกสิณ เรียกว่ากสิณจิต

กำหนดเห็นจิตเป็นประกายประกายสว่าง ดวงแก้ว ดวงจิต อยู่กลางอก เปล่งประกายแสงสว่างทะลุกายเนื้อ ทรงอารมณ์ ทรงสภาวะ ทรงความความรู้สึก ว่าจิตของเราเป็นเพชรประกายพรึก เป็นปฏิภาณนิมิตนั้น เป็นจิตอันเป็นประภัสสร ทรงอารมณ์ที่จิตเป็นประภัสสรนี้ไว้ เปล่งประกาย เปล่งแสงสว่าง เปล่งความเจิดจ้า เจิดจรัส จิตมีความสุข มีความเอิบอิ่ม มีความผ่องใสเต็มกำลัง ทรงอารมณ์ไว้ให้นานมากที่สุด เป้าหมายในการฝึกนี้ ก็เพื่อที่ว่าเราแต่ละบุคคล จะได้สามารถทรงอารมณ์ ทรงสภาวะหรือที่เรียกว่า ทรงฌานสมาบัติได้นานเท่านั้นเท่านี้เท่าที่เราตั้งใจจะทำให้ได้

การที่เราทรงอารมณ์ ทรงฌานสมาบัติได้มั่นคงมากเท่าไร สมาธิ ตบะ กำลังจิตตานุภาพของเราก็จะสะสม มีความแก่กล้าเพิ่มพูนขึ้น ทรงอารมณ์ ทรงความผ่องใส จิตเป็นจิตประภัสสร เป็นปฏิภาณนิมิตเต็มกำลัง ทรงความผ่องใส ทรงความสว่าง

จากนั้น กำหนดจิตต่อไป ให้แสงสว่างนั้นกำหนดน้อมเป็นคลื่น อันเกิดขึ้นจากเมตตา แผ่แสงสว่างสีทอง กระจายรายรอบเป็นวง มีรัศมีจากจิตของเรา น้อมนำว่าบุญกุศลทั้งหลาย ทาน ศีล ภาวนา ความสุข ความอึดใจ สิ่งที่เป็นมนุษยสมบัติ สวรรค์สมบัติ ทิพยสมบัติ พรหมสมบัติ นิพพานสมบัติ กระแสแห่งบุญกุศลแผ่กระจายออกเป็นประกายแห่งความสงบเย็น กระแสแห่งสันติสุข กระแสแห่งความเอิบอิ่ม กระแสแห่งความบริสุทธิ์วิมุตติหมดจดของใจ แผ่กระจายรายรอบจากจิตของเรา

กำหนดน้อมพิจารณาว่า เมื่อกระแสจิต กระแสเมตตาจากดวงจิตของเรานั้น ไปกระทบกับดวงจิตผู้ใด รูปนามใด ต้องกายของบุคคลใด สัตว์ใด ก็ขอให้ดวงจิตของบุคคลนั้น สรรพสัตว์นั้น เกิดมีความเอิบอิ่มในแสงสว่าง หากเป็นกายทิพย์ ก็ขอให้เกิดแสงสว่างของกายทิพย์ เกิดทิพยสมบัติ เกิดบุญกุศล ที่ทำให้เกิดการปรับภพภูมิบุคคลที่เป็นกายหยาบ สัมผัสกระแสได้ ก็ความรู้สึกสงบ ชุ่มเย็น รู้สึกมีความสุขสบายออกสบายใจ เย็นกาย เย็นใจ เหมือนกระแสคลื่นที่เราแผ่เมตตา นั้น เป็นประจักษ์พิภพชโลมจิต ชโลมใจ บุคคลทั้งหลาย ให้เข้าถึงความสงบเย็นสันติ แผ่เมตตาจนรู้สึกได้ว่า กระแสของความเย็น ความชุ่มฉ่ำ แผ่กระจายรายรอบ จนผิวกายของเราก็รู้สึกได้ว่า ว่างรยากาศรายรอบนั้น มีความเย็นลง มีความสงบ มีความเบาสบาย มีความรู้สึกว่ายอยู่แล้วเป็นสุข

แผ่กระแสเมตตาโดยที่จิตของเรานี้ เป็นจุดศูนย์กลางแห่งการแผ่เมตตา ความสงบเย็น บุญกุศล ความร่มเย็นออกไป แผ่กระแสออกไปเรื่อย ๆ ความรู้สึกของเรา เมื่อแผ่เมตตาอันไม่มีประมาณออกไปมากเท่าไร จิตเราเห็นผู้อื่นมีความสุข ได้รับผลบุญ ได้รับการปรับภพภูมิ จิตเราก็พลอยมีความสุขยินดี มีกำลังจิต มีกำลังใจ มีพลังงานแห่งความสว่าง พลังงานแห่งกายทิพย์ พลังงานแห่งบุญ เพิ่มพูนขึ้น ยิ่งให้ ยิ่งได้ ยิ่งแผ่เมตตา จิตตานุภาพ แสงสว่างความเป็นทิพย์ของกายทิพย์ ยิ่งเพิ่มพูนขึ้น แผ่เมตตาสว่าง สงบเย็น เปี่ยมพลังใจออกไป ใจแยมยิ้มเป็นสุข เอิบอิ่ม

กำหนดรู้ ว่าตอนนี้เราใช้กำลังของเราเอง ในการเจริญเมตตา เพื่อให้เราเกิดความตระหนักรู้ ว่าจิตของเรานั้น เข้าถึงเมตตา เป็นเมตตาที่เกิดขึ้นจากจิตของเรา เมื่อเราแผ่เมตตาด้วยกำลังของเราเองแล้ว เราก็กำหนดว่าการเจริญเมตตา แผ่เมตตาให้มีกำลังเพิ่มพูนขึ้น เราก็น้อมจิตเชื่อมกระแสกับพระพุทธองค์ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอรหันต์ทุกพระองค์ พระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ ครูบาอาจารย์ทุกรูป ทุกนาม เทพพรหมเทวลา

เราน้อมเชื่อมกระแสกับทุกรูป ทุกนาม ในกระแสฝ่ายกุศล ฝ่ายสัมมาทิฐิทั้งหมด จิตมองเห็นเส้นแสงสว่าง จากองค์พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ พระอริยเจ้า แต่ละพระองค์เป็นเส้น

จากองค์ท่าน ฟุ้งตรงลงมา ยังกลางจิตกลางใจของเรา เป็นเส้นแสงจำนวนมากมากมายมหาศาล นับประมาณไม่ได้ กำลังจิตในการแผ่เมตตา เรายิ่งเพิ่มพูนขึ้น มากมายทบทวีขึ้น ส่องสว่างขึ้นจิตยิ่งสว่างขึ้น กระแสเมตตา ยิ่งเปี่ยมพลัง เป็นคลื่นพลังงานขนาดใหญ่ ส่งไปได้ทุกภพ ทุกภูมิ สามภพ สามภูมิ ทั่วสุดขอบรอบเขตจักรวาล จักรวาลน้อย จักรวาลใหญ่ มิติที่ซับซ้อนทั้งหลาย ภพทั้งหลาย ภูมิทั้งหลาย

กระแสเมตตาจากจิตของเราขณะนี้ แผ่เมตตาไปได้อย่างไม่มีประมาณ ทรงความรู้สึกว่าจิตของเรา แผ่กระแสเมตตา จิตของเราเป็นประจักษ์ปฏิกรณ์แห่งพลังงานของเมตตา เป็นแหล่งกำเนิดแสง แหล่งกำเนิดคลื่นของความสุข บุญกุศล เปลี่ยนปรายรอบออกไปอย่างไม่มีประมาณ จิตของเราเข้าถึงเมตตาเจโตวิมุตติ จิตของเราหลุดพ้นจากความโลภ โกรธ หลง ด้วยกำลังแห่งเมตตาอันไม่มีประมาณ จิตในขณะที่เป็นผู้ให้ ย่อมสลایความโลภ ความอยาก การเบียดเบียนทั้งหลาย สลายสิ้นจากจิตของเรา กำลังในการเจริญเมตตาอันไม่มีประมาณ เป็นเมตตาเจโตวิมุตติ จิตวิมุตติ หลุดพ้นหมดจดจากสรรพกิเลส คือความรัก โลภ โกรธ หลงทั้งปวง

ยามที่จิตแล้วแผ่เมตตาเป็นผู้ให้ ความโกรธ ความแค้น ความเกลียดชัง ก็สลายสิ้นจากจิตของเรา จิตของเราบริสุทธิหมดจดอย่างยิ่ง แผ่เมตตาด้วยอารมณ์จิตในวิมุตติ อารมณ์จิตที่เราปฏิบัติเพื่อมรรคผล เพื่อความหลุดพ้น เพื่อพระนิพพาน แผ่กระแสแห่งพระนิพพาน ไปพร้อมกับกระแสเมตตาอันไม่มีประมาณ จิตเข้าถึงเมตตาเจโตวิมุตติ ในอารมณ์พระนิพพาน ทรงอารมณ์ความละเอียด ความผ่องใส ความสงบเย็น กำหนดรู้พิจารณา รู้จิตของเรา จิตสงบก็รู้ว่าสงบ จิตมีเมตตา ก็รู้ว่ามีเมตตา จิตสะอาดจากกิเลส ก็รู้ว่าสะอาดจากกิเลส จิตมีความอ้อม มีความสุข ก็กำหนดรู้ ว่าจิตของเรามีความสุข จากอารมณ์ที่เป็นวิมุตติ จากอารมณ์ พระนิพพาน ทรงอารมณ์ไว้

กำหนดสภาวะแห่งเมตตาที่แผ่กระจาย กำหนดนิมิตให้เห็นจิต มีองค์พระอยู่ภายใน กระแสเมตตา ยิ่งสว่าง กระจางแจ่มออกไปมากขึ้น สงบเย็นมากขึ้น แสงสว่างจากจิตของเรา สว่างเจิดจ้ายิ่งกว่าดวงอาทิตย์เป็นสิบๆ ร้อยๆ ดวง สว่างเจิดจ้าแต่ทว่าสงบเย็น จากนั้นน้อมใจของเราเนะ ให้ใจของเรามีความเบิกบาน ยินดี เอิบอ้อม ในสภาวะธรรม ในสภาวะจิต ที่เราได้เดินจิต ในเมตตาอัปปมาณฌาน อันไม่มีประมาณ กำหนดรู้จิตของเรา นี้มีศักยภาพยิ่งใหญ่ มีกระแสเมตตาอันไม่มีประมาณ เป็นพลังงานอันยังประโยชน์ ต่อมวลสรรพสัตว์ทั้งหลาย

จากนั้นสำหรับวันนี้ ก็จะเป็นตามคำสัญญาที่ให้ไว้ว่าจะเป็นการเล่าเรื่องในการเดินทาง ไปแผ่เมตตาปรับภพภูมิในต่างแดน ต่างสถานที่ ซึ่งอันที่จริงครั้งนี้ ก็เป็นการเดินทางที่เคยได้กำหนดรู้อยู่แล้ว เนื่องจากมีกระแส มีสัญญา มีวาระเก่าที่จำเป็นต้องไป ตั้งแต่มีเหตุที่ได้ทราบที่ประเทศญี่ปุ่น ที่เมืองเกียวโตมีวัดแห่งหนึ่ง มีพระพุทธรูปพระโพธิสัตว์ 1,100 องค์

ตามตำนานก็กล่าวไว้ว่า พระพุทธรูปเหล่านั้น เป็นพระพุทธรูปปางพระโพธิสัตว์พันกร มีรัศมี แต่ลักษณะพิเศษก็คือทั้ง 1,100 องค์นั้น มีพระพักตร์ คือใบหน้าไม่เหมือนกัน ตามตำนานกล่าวว่า หากเราสังเกตดูให้ดี ถ้าเราเป็นพุทธภูมิ ถ้าเดินทางไปไหน เราสังเกตและกำหนดจิตดู เราจะพบใบหน้าของเดิมของเรา เราจะรู้ว่าเป็นเราอยู่ในรูปลักษณะพระโพธิสัตว์หนึ่งใน 1,100 องค์นั้น ซึ่งพอทราบตำนานแต่แรก ก็มีความโชคดีที่ลูกศิษย์ที่อยู่ประเทศญี่ปุ่น ทราบข่าวก็จัดหา เดินทางไปที่วัด แล้วก็จัดหาหนังสือ รูปภาพ เรื่องราวของที่วัดนั้นมาให้ ทอดเวลามาประมาณสามปี สี่ปี ถึงมีโอกาสได้ไป พอเดินทางไปก็พบว่า มีพระพักตร์ของพระโพธิสัตว์ ที่มีพระพักตร์เป็นพระพุทธรูปปางอุชชยา และมีพระโพธิสัตว์ ที่มีพระพักตร์เป็นพระพุทธรูปปางสุโขทัย

ซึ่งจิตก็กำหนดรู้ล่วงหน้าแหละ คือพระโพธิสัตว์ของไทย นอกจากนี้ สิ่งที่สื่อว่าพระโพธิสัตว์ปางพันกร คือเป็นปางของพระมหาโพธิสัตว์ จริงๆ ก็แฝงคติไว้ว่า อันที่จริงบุคคลธรรมดากันหลาย เมื่อไหร่ที่ปรารถนาความเพียร

บำเพ็ญบารมี สะสมเพาะบ่มบารมีให้สูงขึ้น จนเป็นปรมัตถบารมี จากมนุษย์ปุถุชนธรรมดา ก็สามารถที่จะพัฒนาดวงจิต เพิ่มพูนเมตตาจิต เพิ่มพูนกุศล เพิ่มพูนเมตตาเพิ่มพูนความดี จนกระทั่งจากปุถุชน กลายเป็นพระมหาโพธิสัตว์ได้ และที่จริงพระมหาโพธิสัตว์ ก็ไม่ใช่ผู้มีเพียงพระองค์เดียว มีจำนวนเป็นพัน เป็นหมื่น เป็นแสน จำไว้ว่าการบรรลुरुธรรมก็ดี การปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าก็ดี คือการปรารถนาพุทธภูมินั้น ไม่ได้มีข้อจำกัด คือไม่ได้มีโควตาว่า จำกัดได้จำนวนเพียงเท่านั้น จำกัดได้จำนวนเพียงเท่านี้ หากคนทั้งแสนคน ปรารถนาที่จะไปพระนิพพาน พระนิพพานก็มีที่ว่าง มีวิมานมากพอสำหรับคนแสนคน หรือแม้แต่ล้าน ร้อยล้าน พันล้านคน ร้อยล้านดวงจิต แต่หากบุคคลทั้งหลายมากมายในสังสารวัฏ หลายล้านล้านล้านล้านองสขยจิต แต่ไม่มีผู้ใดเลยปรารถนาในพระนิพพาน พระนิพพานก็ว่างเปล่าในวาระ ในกาลนั้นๆ พุทธภูมิก็เช่นกัน หากคนพันคน ปรารถนาเป็นพุทธภูมิ บำเพ็ญบารมี ถ้าไม่ลาชะก่อน ทุกคนในที่สุด ก็เข้าถึงความเป็นพระพุทธเจ้า เข้าถึงความ เป็นพระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ได้ ตามปัญญา ตามบารมี ตามความเพียรที่แต่ละบุคคล แต่ละดวงจิตสะสม

ดังนั้นอันที่จริงแล้ว สำหรับใครหลายคนที่ปรารถนาในพุทธภูมิวิสัย สิ่งแรกที่พระท่านบอกมา คำว่าพุทธภูมิ สำหรับคำสอนที่พระท่านสอนโดยตรงกับอาจารย์ ท่านสอนไว้ว่า ถ้าปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เรียกว่าเป็นพุทธภูมิ แต่ถ้าเมื่อไหร่พุทธภูมินั้น เริ่มเข้าถึงเมตตา ปรารถนาในการเป็นพระพุทธเจ้า ด้วยจิตอันปรารถนาในการรู้ชนเวไนยสัตว์ เข้าถึงพระนิพพาน เมื่อนั้นเริ่มเข้าถึงความเป็นพระโพธิสัตว์ เพราะคำว่าพุทธภูมินั้น อย่าลืมนะว่าพระยามารราชिरาก็เป็นพุทธภูมิ หรือแม้แต่บุคคลอีกมากมาย ก็เป็นพุทธภูมิ แต่อาจจะทำผิดศีล อาจจะความโลภ

ดังนั้นอันที่จริงพุทธภูมิที่เป็นมิจฉาภิรัฐ ถามว่ามีไหม มีมาก นักการเมืองที่จริงๆ แล้วเป็นพุทธภูมิ แต่ก็ยังเบียดเบียนชาติบ้านเมือง เบียดเบียนประชาชน ก็มีมาก เพราะบางครั้งความปรารถนาในความเป็นพุทธภูมินั้น เจตจำนงเริ่มต้น บางครั้งมาจากความอยากเก่ง มาจากความอยากดี มาจากความอยากเป็นที่สุด บางคน บางครั้ง บางชาติ ปรารถนาในความเป็นจอมยุทธ์อันดับหนึ่ง ยอดฝีมืออันดับหนึ่งของแผ่นดิน บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็เป็นพุทธภูมิมาก่อน หรือบางคนปรารถนาที่จะเป็นเจ้าโลก ปรารถนาที่จะเป็นพระเจ้าจักรพรรดิราช ต้องการหนึ่ง ความต้องการความยิ่งใหญ่ที่สุด เห็นว่าพระพุทธเจ้านั้นเป็นเอกบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ เราก็ออยากเป็นบ้าง แต่เป็นเพราะตัวอยาก เป็นเพราะตัวอยากยิ่งใหญ่ ยังไม่ได้เป็นด้วยใจเมตตาปรารถนาว่า บารมีทั้งหลายที่เราบำเพ็ญ เพื่อเป็นกำลังกรรมฐานทั้งหลายที่เราปฏิบัติ สะสมเพื่อนำมาสอนเวไนยสัตว์ ให้เข้าถึงมรรคผลพระนิพพาน เมื่อไหร่กำลังใจเป็นเท่านี้ ถึงจะเข้าสู่ความเป็นพระโพธิสัตว์ และเมื่อไหร่ก็ตาม บารมีรวมตัวมากขึ้น สูงขึ้นเป็นปรมัตถ์ ถึงจะเป็นพระมหาโพธิสัตว์

ถ้ากำหนดโดยรูปกายแห่งกายทิพย์ กายทิพย์ของโพธิสัตว์ก็จะเป็นกายปกติ มีแสงสว่าง มีความรุ่งโรจน์ สะสมตามบารมี เบื้องล่างที่เท้าของท่าน ก็จะมีดอกบัวมารองรับ เวลานั่งก็จะมีดอกบัวมารองรับ ส่วนพระมหาโพธิสัตว์นั้น หากปรากฏในองค์แห่งอาทิสมาณกายเต็มกำลัง ก็จักปรากฏอาทิสมาณกายนั้นเป็นพระโพธิสัตว์พันกร ความหมายกระแสนะรูปลักษณะกายทิพย์ อาทิสมาณกายที่เป็นพระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ พันกรนั้น คือพันกรนั้น มีมือมากมายมหาศาล ที่จะหยิบยื่นช่วยเหลือโปรดเวไนยสัตว์ พันกรนั้นถือ เครื่องของทิพย์ของวิเศษทั้งหลาย มีมากมายมหาศาล มีความหมายในแต่ละสิ่ง มีถือนวชิระบ้าง ถือนวตบตรบ้าง ถือนวสังข์บ้าง ทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นทิพย์ที่ถือนั้น จริงๆ แล้วก็กำลังในอภิญญาจิต ที่ท่านสามารถนำความสามารถ ในการบำเพ็ญบารมีสะสม มาใช้ มาโปรด ช่วยเหลือมวลหมู่เวไนยสัตว์ อันนี้ก็เล่าเป็นเกล็ดให้ฟัง ในเรื่องของพุทธภูมิ

แต่คราวนี้พุทธภูมินั้น พอเป็นพระโพธิสัตว์ เป็นพระมหาโพธิสัตว์ สิ่งหนึ่งที่เป็นกิจ ที่ต้องช่วยเหลือก็คือ มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ความเป็นทิพย์ ในการโปรด ในการปรับภพภูมิ ในการช่วยเหลือดวงจิต ที่ตกค้างอยู่ในภพภูมิต่างๆ ให้ไปเกิด ไปจุติ อย่างการเดินทางที่ญี่ปุ่น มันก็มีเหตุพาไป โดยที่เราไม่ต้องกะเกณฑ์มาก ไม่ต้องตั้งใจ แต่ถึงเวลาธรรมะเขาก็จัดสรรไป หลงไปที่วัดแห่งหนึ่ง มีเจ้าแม่กวนอิมองค์ใหญ่ เดินเข้าไปหลังวัด หลังองค์เจ้าแม่ ปรากฏว่าเป็นอาคารที่บรรจุรายชื่อ รายนาม ของทหารญี่ปุ่นทั้งหมด จำนวนหลายแสนคน เรียงตามตัวอักษร พอเดินเข้าไปปุ๊บ บรรยากาศเย็นยะเยือก มีกลิ่นอาย ที่มีความพิเศษ จะอธิบายก็อธิบายได้ แต่ความเย็นยะเยือก ความน่าหวาดหวั่นมันปรากฏขึ้นมาทันที เพราะสถานที่แห่งนั้น จะมีการเก็บดินจากทุกสมรภูมิต่างๆ ของคนญี่ปุ่นที่ตายในสมัยสงครามโลก มารวมไว้ที่นี่ด้วย รายชื่อทั้งหมดด้วย ดวงจิตทั้งหลายด้วย ภายในวิหารมีพระโพธิสัตว์ รูปพระโพธิสัตว์อยู่ พอไปถึง เรากำหนดรู้ เราก็แผ่เมตตา แต่ปัญหาสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ จิตบางดวงจิตที่ปล่อยวางได้ ก็ปรับภพภูมิ จากภพภูมิที่ติดค้างอยู่ ติดค้างนี่คือติดค้างอยู่ในสถานที่นั้นก็ติดอยู่ในหน้าที่ หน้าที่ที่จะต้องรักษาชาติ รักษาแผ่นดินของเขาก็ดี ทำให้เขาไปเกิด ไปจุติไม่ได้ อันนี้เป็นทิวเป็นวาระกรรมของแต่ละบุคคล ส่วนดวงจิตที่ไปได้ก็ไปได้ อันนี้จุดหนึ่ง

พอเดินต่อมาอีกหน่อย ก็เป็นอีกอาคารหนึ่ง คราวนี้เป็นอาคารของสุสานนิรนาม เก็บอัฐิของทหารที่ไม่มีชื่อที่ไม่อาจจะระบุได้ทั้งหมดไว้ในที่เดียว เป็นที่ระลึก เราก็แผ่เมตตา ปรับภพภูมิไปเช่นเดิม

คราวนี้เดินต่อมาอีก ออกไปภายนอก คราวนี้เป็นที่เก็บ เป็นสุสาน เป็นหลักหิน จุดแรกเป็นหลักหิน เป็นป้าย รวมที่ระลึก นายทหารทั้งหมดสมัยสงครามโลก ตัวดวงจิต ดวงวิญญาณ ที่เขามาปรากฏให้รู้ เขาก็บอกว่าส่วนใหญ่เป็นนายทหาร ที่หลังจากแพ้สงครามแล้วทำฮาราคีรี คือฆ่าตัวตายตามธรรมเนียมของบุชิโด นักรบซามูไร ความท้อตัวเองตาย เขาก็บันทึกรวบรวมไว้ที่สุสานนี้ อันนี้วัดเดียว เรียกว่าคุ่ม ก็แผ่เมตตาอีกเช่นเดิม พอให้บรรเทาเบาบางไปได้ กระแสจิต กระแสพลังงานในวัด ในสถานที่แห่งนั้น ให้เราลองคิดเอาว่า มีทั้งปริมาณ มีทั้งความเข้มข้นของอารมณ์ ของความยึด อารมณ์จิตของคนที่ฆ่าตัวตายในสภาวะนั้น คิดว่าจะมีความเข้มข้นแค่ไหน ต้องมีความเด็ดเดี่ยวมั่นคงในการฆ่าตัวตายขนาดไหน ดังนั้นพลังงานของจิตมันค่อนข้างสูง

ในบริเวณเดียวกัน มาอีกนิดหนึ่ง คราวนี้เป็นสุสานที่เป็น ที่จารึกโดยเฉพาะของนักบิน พอคุยดูก็เป็นนักบินที่ตายในสงคราม แต่ที่พิเศษที่สุด ก็จะมีรายชื่อของนักบินรบที่ทำกามิกาเซ่ คือตัดสินใจนำเครื่องบินรบเข้าชนกับเรือรบของสหรัฐ คือฆ่าตัวตาย สละชีวิต ดังนั้นพลังงานตรงจุดนั้นก็มากมาย จำเป็นที่จะต้องช่วยปรับภพภูมิ

พอเดินต่อไปอีกหน่อย นี่พูดถึงวัดเดียว พอเดินต่อไปอีกหน่อย คราวนี้เป็นส่วนอาคาร วิหารของพระโพธิสัตว์ ที่บำเพ็ญบารมีเฉพาะ คือโปรดญาติโยมที่เป็นเด็ก ที่เป็นวิญญาณของเด็กน้อย จะเป็นรูปของโพธิสัตว์ที่อุ้มเด็กไว้สองมือ และบริเวณนั้น ก็จะเป็นสถานที่ที่พ่อแม่ของพ่อของเด็ก ที่แท้งก็ดี เด็กที่ตายตั้งแต่อายุน้อยก็ดี พ่อแม่ของเด็ก ก็จะทำรูปพระโพธิสัตว์เล็กๆ เป็นตุ๊กตา มาถวาย มาวางไว้แทนตัวเด็ก ซึ่งจำนวนก็มากมายเป็นหมื่น ๆ องค์ เรียกว่าคนที่ไปด้วย แค่มองไป ก็มองเห็นว่ามีเด็กมายืนเกาะลูกกรง อยู่ตรงบริเวณที่ไว้รูปปั้นของพระโพธิสัตว์เล็ก ๆ ที่พ่อแม่ทำให้ ก็ต้องโปรดเด็ก ๆ เหล่านั้น ดวงวิญญาณเด็ก ๆ เหล่านั้น ให้ปรับภพภูมิไปตอนนี้เราฟังบางคนก็จะเห็น บางคนก็จะสัมผัสได้ เรากำหนดจิตแผ่เมตตาไป ขอให้ดวงวิญญาณที่ยึดติด ดวงวิญญาณที่รวมกันหนาแน่นนั้น ได้รับความแสงสว่างของบุญกุศล ความสงบ ความร่มเย็น ความผ่อนคลาย กำลังบุญที่เราทั้งหลายช่วยกันเจริญ การถวายมหาสังฆทานเป็นนิจ เป็นประจำทุกเดือน เป็นบุญใหญ่ ให้เกิด

ทิพย์สมบัติ วิหารทาน โบสถ์ อุโบสถที่เราช่วยสร้าง ร่วมบูรณะ ของเกิดวิหารแก้ว วิมานทอง วิหารทิพย์ ให้ท่านทั้งหลายปรับภพภูมิ

อันนี้คือวัด วัดเดียว คราวนี้ภารกิจอื่น ก็กลายเป็นว่าระหว่างเดิน ไปเยี่ยมชมวัดต่างๆ ทั่วคันไซ คือ เกียวโต โอซาก้า นาระ เดินไปตามเมือง เขาก็จะมีพระภิกษุเจ้าที่ตามทางแยก เพราะไปถึงเดินผ่านที่ใด เขาก็เรียก เขาก็สะกิด ให้แม่เมตตาให้เขา อย่างมีศาลหนึ่งเดินไประหว่างทาง มีอิกามินมาอยู่ใกล้ๆ แถวเท้า เรียกว่า ใกล้ชิดสนิทสนมอย่างกับลูกแมว มาอยู่ใกล้ๆ ร้องกากา แล้วสักพักก็บินขึ้นไป นำทางไป เสร็จแล้วเขาก็มาโอบสุดท้ายกาก็บินโฉบลงมา เกาะอยู่แถวศาลเจ้าใหญ่ แต่เป็นศาลเจ้าข้างทาง แต่ใหญ่ทีเดียว เสียงของกาเขาก็บอกว่า ถึงแล้ว เขาเป็นคนพามา ช่วยแม่เมตตาให้ที่นี่ด้วย ก็แม่เมตตาให้พระภิกษุ ณ สถานที่แห่งนั้น

หลายๆ ที่หลายๆ แห่งที่ไป ในเมืองก็จะมีสถานที่เขาสร้างปะปนอยู่กับบ้านของชาวบ้าน บางแห่งไม่ได้ตั้งใจ เราตั้งใจจะไปหน้าวัด เขาก็มีอะไรสักอย่าง ดลใจให้ Google มันพาเข้าไปหลังวัด โผล่ไปเจอสุสานก่อนเสมอ หลากๆ จุด หลากๆ ที่ ที่เป็นที่สวยงามเวลากลางวัน เช่น ป่าไผ่ อันที่จริงแถวนี้ มีสุสานค่อนข้างเยอะ มีดวงวิญญาณที่เขาอยู่ค่อนข้างเยอะ ไปตอนกลางวันก็สวยงาม ถ้าไปตอนกลางคืนนี่ ขอบอกว่า รับรองว่า สัมผัสได้ถึง กระแสแน่นอน ก็แม่เมตตาโปรดไป

แต่มีจุดหนึ่ง คือบริเวณที่เป็นเสาสีแดง ศาลเจ้า รู้สึกว่าจะชื่อ อินาริ ที่เป็นศาลเจ้าจิ้งจอก ที่มีเสาสีแดง เรียงราย ตอนกลางวันสวย ถ่ายรูปสวย แต่ถึงเวลา เขามาเข้ามิตคนที่ไปด้วย บอกว่า มาให้เห็นเป็นจิ้งจอก แต่มาให้แบบน่ารัก บอกให้ไปเยี่ยมเขา ไปโปรดเขา เพราะเขาเป็นดวงวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่นี่ สภาวะเป็น เหมือนกับสัตว์เทพ คือเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ ที่บำเพ็ญพรต บำเพ็ญกุศล ช่วยชาวบ้านเหมือนกัน แต่ตามที่หลวงพี่ เล็กวัดท่าขนุนบอก บอกว่าปีศาจจิ้งจอก ที่เป็นสัตว์เทพพวกนี้เขาเป็น มหิททิกเปรต เป็นเปรตประเภทหนึ่ง ที่มีกำลัง มีฤทธิ์ ซึ่งจริงๆ เขาก็ให้ลาก ให้โชค คือช่วยให้ชาวบ้านเกิดความอุดมสมบูรณ์ปรากฏว่าเราเดินทาง ไปแม่เมตตาในเวลากลางคืน กลางคืนกระแสก็จะมีคามเย็นเยือก มีความวังเวง มีกลิ่นอาย มีกลิ่น ปรากฏออกมาค่อนข้างชัดเจน พอขึ้นไปถึงบน เกือบที่จะสุด ก็ไปแม่เมตตาปรับภพภูมิ เพราะว่ามีดวงวิญญาณที่เป็นจิ้งจอก หลากดวงวิญญาณ หลากดวงจิตนั้น เขาอยากพ้นจากสภาวะที่เขาเป็นอยู่ พอปรับภพภูมิไป เขาก็กลายเป็น ผู้หญิงใส่ชุดกิโมโนสีขาว สว่าง ลอยขึ้นไป

อันนี้ก็เป็นการกระแส เป็นประสบการณ์ที่เราเดินทางไปปรับภพภูมิ ในสถานที่ ที่เป็นต่างแดน ตลอดทาง ส่วนใหญ่ที่ไป ก็จะเป็นวัดทั้งหมด หลากๆ ปราสาท ที่เดินทางไปก็มีกระแสจิตของชาмуไร ของนักรบ ไปใน หลากๆ ปราสาท เขาก็แสดงภาพให้เห็นการรบ แสดงให้เห็นการประหารประหาร ความทุกข์ยากของประชาชน ชาวบ้าน จากการแก่งแย่งอำนาจกันของชาмуไร ไปเราก็มแม่เมตตาจิต หลายสถานที่เรามองว่าสวยงาม ถ่ายรูป ออกมาสวย แต่ขอบอกว่า ประเทศญี่ปุ่นนี้ จริงๆ มีความแฝงในความโหด มีความแฝงในความอำมหิตซ่อนอยู่ใน กระแสจิต ด้วยเหตุของในดินแดนแห่งนี้ มีการประหารประหารกันมาก

ในขณะที่เดียวกัน ในการเดินทางไป ก็ไปที่วัดเก่าๆ วัดบางวัด เป็นวัดแรกในประเทศญี่ปุ่น บางวัดเป็น วัดแรกที่เริ่มต้นของการปฏิบัติตามแนวทางของเซน วัดหลาย ๆ วัด มีกระแสที่สงบเย็น อย่างวัดน้ำใส เป็นวัดที่มี กระแสเย็น มีกระแสได้อย่างยิ่ง บางวัดก็มีกระแสของความหนัก อย่างไปวัดเซนนี้ จะมีความนิ่ง ๆ หนัก ๆ ไปวัดที่เป็นวัดสายมหายาน ที่เน้นบูชา นับถือในพระโพธิสัตว์ วัดที่มีพระโพธิสัตว์ ก็จะมีกระแสเย็นมากกว่า อย่างไปวัด แห่งหนึ่ง ก็มีรูปปั้นพระโพธิสัตว์ พอไปถึง เหมือนท่านก็ดลใจ ให้ไปพบ ไปไหว้ ไปกราบ จะสัมผัสได้ถึงกระแสเย็น

พอไปถึงเบื้องหน้าองค์รูปปั้นของพระโพธิสัตว์ท่าน ท่านก็คุยด้วย ท่านก็บอกว่าไม่เคยได้สัมผัสกระแสเย็นเช่นนี้มานานหลาย 100 ปี แล้ว จากนั้นก็เกิดกระแสลมเย็นพัดปกติ พัดพาต่อเนื่องรุนแรงพัดปกติ เหมือนกระแสคลื่นของกระแสจิตของพระโพธิสัตว์ของดินแดนแห่งนั้น ท่านก็กำหนดรู้ตอบรับ ให้รู้ว่าสิ่งที่ท่านสื่อด้วย คุยด้วยนั้นเป็นจริง

เวลาที่กำหนดจิตดูในที่อยู่ปุณ ก็รู้สึกว่าการที่เราเกิดในแผ่นดินไทยนั้นเป็นความโชคดี คำว่าโชคดีก็คือประเทศไทยเรามี พระพุทธศาสนา ถามว่าประเทศญี่ปุ่น มีพระพุทธศาสนาไหม ก็ตอบว่ามี ถามว่ามีผู้ปฏิบัติธรรมไหม ในระหว่างการเดินทางไป ก็พบผู้จาริกแสวงบุญ เป็นผ้าขาว ถือไม้เท้าแต่งตัวแบบโบราณญี่ปุ่น เดินทางไปสักการะตามวัดต่างๆ สวดมนต์ ณ สถานที่สำคัญต่างๆ แต่จำนวนของผู้ปฏิบัติ ที่ตั้งใจตั้งใจ เข้าถึงความตั้งมั่นจริงก็นับว่าน้อย อย่างบุคคลที่เป็นผ้าขาวที่จาริก ก็ยังอารมณ์จิตจะค่อนข้างเข้ม จะค่อนข้างแข็ง จะค่อนข้างเข้มข้น ไม่ได้วางอารมณ์จิตในอุปจาระ คืออารมณ์จิตเบา ละเอียดยุติ อย่างที่เราฝึกกัน ที่ปฏิบัติกัน คือกระแสเมตตาอันค่อนข้างจะเหือดแห้งไปจากดินแดนญี่ปุ่น แต่สิ่งที่กำลังจะบอกก็คือ ไทยเรายังสามารถนำเอาการปฏิบัติธรรม มาชำระล้างจิตจากความทุกข์ ชำระล้างจิตจากคนที่เป็นคนเจ้าโทษ ให้ความโกรธมันเบาบางลงได้ คือธรรมะชำระใจได้ แต่เหมือนธรรมะที่ประเทศญี่ปุ่นนั้น จางไป ประโยชน์ที่พึงเกิดขึ้น ต่อจิตใจของผู้คนในประเทศนั้น ยังเกิดผลน้อยกว่าที่ควรจะเป็น อันนี้ก็เป็นที่น่าเสียดาย

ในขณะที่เดียวกันก็เป็นที่น่ายินดีว่า คนไทยเรานั้น ยังสัมผัสรสพระธรรม ได้มากกว่าในหลายๆ ประเทศ ตรงนี้ก็ทำให้ได้คิดในหลายๆ เรื่อง การที่ไป ก็ไปปลุกกระแสเมตตา กระแสพระโพธิสัตว์ให้ปรากฏพื้นดินในดินแดนนั้นด้วย

ดังนั้นหลายๆ อย่าง ก็เป็นเรื่องของงานของโลกทิพย์ บางทีเราแผ่จากประเทศไทยไป กับการที่เราเดินทางก็ไปอยู่ในเขตนั่น แล้วเจริญจิต เจริญเมตตา กำลังมันก็จะต่างกัน ไปที่จุดนั้น มันก็เกิดการสื่อสาร การเชื่อมโยง การกำหนดรู้ การที่ไปในแต่ละสถานที่ ภาพเหตุการณ์ในอดีตกาลของแต่ละสถานที่ มันก็ปรากฏ

ดังนั้นอย่างพวกเราคนไหน ที่มีกำลังของมโนเมทธิ มีความชัดเจน เวลาไปในสถานที่โบราณต่างๆ เราก็จะรับรู้ได้เห็นเรื่องราว มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ลึกซึ้งมากกว่าบุคคลทั่วไป อันนี้ก็เล่าประสบการณ์ให้ฟังว่าการปรับภพภูมินั้น ถามว่าเราเป็นคนไทย เราไปปรับภพภูมิให้ที่ญี่ปุ่น เราทำไป เราทำด้วยเมตตา ทำไปด้วยจิตที่ไม่ได้คิด คิดว่าเราเลือกที่รัก มักที่ชัง ทำไปด้วยปรารถนาให้ดวงจิตนั้น พ้นจากความทุกข์ พ้นจากความร่ำร้อน เข้าถึงกระแสแห่งกุศล

ดังนั้น ก็ขอให้เราทุกคนนั้น ที่ปฏิบัติในเมตตาภิรมย์ ปฏิบัติในเมตตาสมาธิ พยายามที่จะทรงอารมณ์ ทรงกำลังใจในการเจริญเมตตา ช่วยเหลือสรรพสัตว์เท่าที่จะทำได้ ถึงแม้ว่าเราปรารถนาที่จะไปพระนิพพานชาตินี้ก็ตาม แต่ประโยชน์ที่พึงได้ จากการที่เราจะเจริญเมตตา ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งให้ยิ่งเป็นที่รัก ยิ่งให้ยิ่งจิตเรา ยิ่งก้าวหน้า ภูมิธรรมเรายิ่งสูงขึ้น ดังนั้นพยายามทรงอารมณ์ ทรงปฏิบัติทานไว้ให้เป็นปรกติ

สำหรับวันนี้ ก็ให้เราตั้งใจ แผ่เมตตา กำหนดจิตสว่าง กำหนดใจของเรา อธิษฐานจิต ขอबारมี พระพุทธองค์ ให้กายทิพย์ของเรามีสภาวะ เป็นกายพระวิสุทธิเทพ สว่าง แผ่เมตตาไปยังมวลสรรพสัตว์ คนไหน พุทธภูมิ ก็พยายามยกกำลังใจ อธิษฐานให้เห็นกายทิพย์ อาทิสมานกายเป็นกายพระมหาโพธิสัตว์พันกร แผ่สว่าง กระแสความสงบเย็นกระจ่าง แผ่คลื่นแห่งเมตตาอันไม่มีประมาณ แผ่สว่าง รูปลักษณะพระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ทั้งหลายทั่วโลก ทั่วรัฐพี พลอยสว่างขึ้น ด้วยกระแสเมตตา คลื่นกระแสเมตตา ปลุกโพธิจิตทั้งหลาย ในรูปลักษณะ

ในองค์พระรูปของพระโพธิสัตว์ท้าวหล้า ท้าวแผ่นดิน เกิดบารมี เมตตาความศักดิ์สิทธิ์อัศจรรย์ ปลุกโพธิจิตในบุคคลทั้งหลายให้ตื่นขึ้น สู่อุบัติเมตตา สู่อุบัติเป็นพระโพธิสัตว์ ของตื่นขึ้นในจิตของสรรพสัตว์ท้าวหล้าด้วยเทอญ

แผ่เมตตา สว่าง พระโพธิสัตว์ทั้งหลาย ณ สวรรค์ชั้นดุสิตในเขตพุทธเกษตร ขอเมตตารับรู้ รับทราบ รู้จัก ชื่นชม เมตตาโปรดสงเคราะห์ข้าพเจ้าทั้งหลาย ที่ปฏิบัติกรรมฐาน ที่เจริญเมตตาสมาธิ ขอพระมหาโพธิสัตว์เจ้า ได้เมตตารักษาข้าพเจ้า ครอบครัว ขอพิทักษ์รักษา ให้เกิดความปลอดภัยจากภัยพิบัติทั้งปวง จากแรงวิบากทั้งหลาย จากกรรมกรรมทั้งหลาย จากความทุกข์ จากโรครภัยทั้งหลาย

กำหนดน้อม เห็นพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ สมเด็จพระปฐม รวมถึงพุทธวงศ์ทั้งหลาย มีพระศรีอริยเมตไตรย รวมไปถึงพระโพธิสัตว์ พระมหาโพธิสัตว์ ที่สืบสายต่อเนื่องไปจนถึงที่สุด ขอท่านทั้งหลาย ปรากฏในกระแสจิตของข้าพเจ้า ปรากฏในทิพยจักขุญาณ เบื้องหน้ากายของข้าพเจ้า คือกายพระวิสุทธิเทพ

จากนั้น น้อมจิตนะ แยกอาทิสมาณกายกราบทุกๆ ท่าน ทุกๆ พระองค์ อารมณ์จิตผ่องใส ขอเมตตาจง งดงามในดวงจิตของข้าพเจ้า ขอกระแสสมรรถผลพระนิพพาน จงปรากฏกำลังแห่งเมตตาเจโตวิมุตติ

จากนั้น น้อมให้เกิดแสงสว่าง จากพระนิพพานลงมาที่กายเนื้อ จิตของเรากลับมาที่กายเนื้อ กระแสพระนิพพาน ฟอกธาตุขันธ์เป็นแก้วใสสว่าง โคจรกระดูก เส้นเอ็นเป็นแก้วใสสว่าง อวัยวะภายใน อากาศ 32 กลายเป็นแก้วใสสว่าง เปิดสายบุญ สายทรัพย์ สายสมบัติลงมา

จากนั้น น้อมจิตโมทนาสาธุกับกัลยาณมิตร ที่ปฏิบัติธรรมร่วมกัน โมทนาสาธุกับบุญที่เจริญ ในการถวายมหาสังฆทานในวันนี้ โมทนาสาธุในกุศลความดี ที่ทุกคนทุกท่านได้ถวายกฐิน มีบุญกุศล มีความเป็นทิพย์ กำหนดจิตอธิษฐาน ให้เห็นทิพย์สมบัติจงปรากฏในญาณเครื่องรู้ วิมานแก้ว วิมานทิพย์ ทิพย์สมบัติ อาหารทิพย์ทั้งหลาย เครื่องทรง แสงสว่าง ของกายอาทิสมาณกาย จงปรากฏ และตั้งใจว่าขอให้ กุศลทั้งหลาย ความเป็นทิพย์ทั้งหลาย มนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ พรหมสมบัติ ขอที่สุด เมื่อข้าพเจ้าละจากขันธ์ห้า ไม่จำเป็นต้องใช้ในสภาวะของการมีร่างกายในความเป็นมนุษย์เมื่อไหร่ ก็ขอให้มนุษย์สมบัติ ทิพย์สมบัติ สวรรค์สมบัติ พรหมสมบัติทั้งปวง จงรวมตัวเพื่อพระนิพพานสมบัติเพียงจุดเดียวด้วยเทอญ

นิพพานะ บัจจะโย โหตุ

จากนั้น หายใจเข้าช้าๆ หายใจเข้า พุท ออก โธ

ครั้งที่สอง หายใจเข้า ลึก ยาว รั้มโม

ครั้งที่สาม หายใจเข้า ลึก ยาว สંગโธ

ถอนจิตช้าๆ จากสมาธิ ใจสบาย เอิบอ๋ม แยมยืม ผ่องใส

วันนี้ก็ขอประชาสัมพันธ์สองเรื่อง สำหรับท่านที่เดินทางไป ร่วมงานบวงสรวงอาราธนาพระอุปคุตขึ้นมาจาก สะดือทะเล เพื่อขอท่านเมตตาสงเคราะห์ ในการเข้าสู่ยุคชาวมวล ซึ่งถือว่าเป็นเพื่อส่วนรวมของทางโลก ท่านใดที่จะไปก็รีบจองนะครับ รีบสมัคร รีบจอง ไปร่วมใจกัน ไปร่วมเจริญกรรมฐาน ไปร่วมอธิษฐานจิตกัน

อันนี้ก็ถือว่าเป็นงานที่เป็น งานปิดทองหลังพระ ที่ทำเพื่อส่วนรวม คนที่มีวาสนาบารมีพิเศษตรงกับท่าน ถึงเวลาจิต ก็จรรู้ว่าต้องไป หรือคนที่มิบบารมีเก่า ตั้งแต่ยุคอาณาจักรทวาราวดี คนที่เคยเป็นลูกศิษย์ของพระอานนท์

เป็นลูกศิษย์ของพระปณณะเถระ พระอรหันต์พระองค์แรกในดินแดนสุวรรณภูมิ คนที่เคยเกิดท่านรับใช้ในหลวงตั้งแต่ยุคสมัยที่พระองค์ทรงจุดเป็นเจ้าเดือนเด่นฟ้า ถึงเวลาก็จะมีวาระที่ต้องไป อันนี้ก็แล้วแต่บุคคลนะ

ส่วนอีกข่าวที่จะประชาสัมพันธ์ก็คือ สำหรับท่านที่สนใจจะสมัครคอร์ส Ultimate Healer ก็เหลือที่อีกเพียงไม่กี่ที่ ยังสมัครทันนะครับ เรียนวันที่ 26 พฤศจิกายน ช่วงบ่าย ส่วนเราที่มาปฏิบัติ ถ้าเป็นไปได้ ก็พยายามเขียนแผ่นทองอธิษฐานพระนิพพานไว้เสมอ รวบรวมก่อนที่จะประกาศ เพื่อจัดสร้างเป็นพระพุทธรูปแสนคำอธิษฐานพระนิพพาน ตอนนี้ก็กำลังรวบรวมอยู่ ยังขาดอยู่อีกมาก สำหรับการปฏิบัติ การเจริญพระกรรมฐานในเมตตาสมาธิวันนี้ ก็ขอโมทนาบุญกับทุกคน หวังว่าข้อธรรม ประสพการณ์ต่างๆ จะเกิดประโยชน์ เกิดทำให้เราได้ตระหนักรู้ในคุณค่าของธรรมะ มีความเพียร มีความตั้งใจ ในการปฏิบัติเพื่อพานิชพานสืบต่อกันไปทุกคน สำหรับวันนี้สวัสดิ์พบกันใหม่สัปดาห์หน้า